

A magyar házak mágikus ereje

Wanatka Gabriella

Miközben a keleti térrendezés – a kínai feng shui és az indiai vasati – divatja egyre szélesebb körben terjed, már-már a feledés homályába merül az ezeréves magyar házépítési szokásrend, mely nemcsak a földrajzi adottságainkra épült, hanem a magyar lélek mágikus erejét is keretbe foglalta.

*Van egy álomom... Ebben az álomban Magyarországon olyan házak épülnek, amelyekből teljesen egyértelműen kiderül egy idegen számára, hogy csakis Magyarországon járhat. Ezek a házak őseink tudása alapján, természetes anyagokból, a magyar térrendezés jól bevált szabályai szerint készülnek, és jó bennük élni. Nekünk, magyaroknak olyan magas szintű építészeti, térrendezési hagyományunk és jelképrendszerünk van, amely minden utánpótlást fölöslegessé tesz, és amelyben az idegen elvek meghonosítása csupán zűrzavart okoz. – írja **A magyar ház mágikus titka** című könyv ajánlójában Színia, a szerző. Ez a könyv jó két évvel ezelőtt került a könyvesboltok polcaira, s szinte észrevétlenül simult a sok-sok feng shuit és egyéb keleti térrendezést dicsőítő, tanító kiadványok közé. Ebben a könyvben megtalálhatók azok az elvek, amelyek szerint őseink építkeztek, így az is kiderül, hogy a magyar ház szerkezete bizony olyan kozmikus alapokon és jelképrendszeren nyugszik, amely a Teremtés folyamatának valós ismeretéből születtek. Nem véletlenül négyszögletes a házak alaprajza, nem véletlen az ablakok formája, osztása, nem véletlen a házak tájolása, a kapuk elhelyezése, s nem véletlenek a különböző díszítések, ugyanis a magyar ház egy térbeli összetett rovájsjel, amely a jelképek ismerői számára pontosan olvasható.*

Minden ház teremtés eredménye, egy-egy megvalósult gondolat. A gondolat nagyon finom erőforma, és megváltoztatni is csak gondolati úton lehet. Ezt az erőt még nem nagyon lehet mérni, a hatását viszont igen. A pozitív illetve negatív gondolatok megváltoztatják az izmok erejét, a bőr állapotát, amit a műszerek kimutatnak (lásd hazugságvizsgáló). A ház tehát egyéni gondolatok, illetve nagyon erős kollektív gondolatok együttes eredménye. A nagyon erős, régóta működő kollektív gondolat a HAGYOMÁNY. Őseink pontosan tudták, hogyan építkezzenek. A magyar térrendezés csodálatosan következetes és egységes rendszert alkot, amely évezredekken keresztül „bevált” a magyarság körében. Ha valaki más nép hagyományrendszerét kezdi alkalmazni, annak meg kell ismernie teljes mélységében ahhoz, hogy valóban működjön.

Az ősmagyarok legfontosabb, szent égtája a kelet volt, színe a fehér, állata a ló. A feng shui hirdető kínaiaknál a kelet csak a második legfontosabb irány, színük a zöld, állatuk a sárkány. A fehér szín a kínaiaknál a nyugati irányt jelöli, a ló pedig a dél állata. Amennyiben tehát egy magyar térben a fehér színt a nyugati oldal erejének megerősítésére akarja használni valaki, azzal káoszt okoz, mert nálunk évezredek óta a fehér keleti erőt jelöl. Nem beszélve a sárkányról, mely negatív alakja a magyar népmeséknek.

Az égtájaknak minden népnél fontos szerepük, jelentőségük van. A magyar elnevezések sok mindent elárulnak:

KELET – az ébredést, a megújulást, a feltámadást, jelenti. *Keletkezik* igénk szintén valami új létrejöttét, megteremtődését mutatja.

DÉL – az éltető energia, feltöltő erő

NYUGAT – a megnyugvásra, pihenésre utal. Energiája összehúzó, összetart, körülölel, biztonságot ad.

ÉSZAK – az éjszakával, a sötétséggel, mozdulatlansággal kapcsolatos.

A legtöbb régi kultúrában a ház a Világegyetem kicsinyített mása volt, amelyet az adott hitrendszernek megfelelően tájoltak.

A magyar parasztház formája általában egy hosszú téglalap volt, amely a rövidebbik végével az utcafrontra nézett, és az utcafront felé a tetőt egy ágasfa tartotta. Ezt az ágasfát Boldogasszony fájának nevezték, és a házat, amikor lehetett, keletre tájolták. (A Boldogasszony a magyar hitvilágban az Istenanya, kit a népmesék Tündér Ilonaként őriztek meg, így ez az ágasfa más néven Tündér Ilona fája. A házat hosszában mestergerenda osztja, amelynek faragása a Tejutat jelképezi. A Tejút a népi csillagászat nyelvén Tündérek útja vagy Hadak útja, Lelkek útja, a végénél fekvő Szíriusz csillag pedig a Tündérfő.

Ha a ház szerkezetét lefordítjuk a csillagok nyelvére, akkor a mestergerenda jelképezi a Tejutat, a Mestergerenda végénél lévő Boldogasszonyfája pedig nem más, mint a Tündérfő csillag, vagy az Istenanya lakhelye (ez a Szíriusz, amely évente egyszer, július 23-án együtt kel a Nappal, vagyis ilyenkor „Napba öltözik”). Őseink ezt a csillagtérképet emlékeztetőként beépítették a házaikba, elmondták a mesékben, ráhímezték a ruháikra, abroszaikra, ágyneműjükre.

A tető

A parasztházak teteje nagyon hosszú ideig kizárólag sátozott volt, amit kontyos tetőnek vagy süvegnek hívtak. Ezt később sokfelé felváltotta a nyeregetető, mert a ház alapterülete hosszában megnyúlt.

Nemcsak azért ilyen a formája, mert a hó és a víz könnyen lecsúszik ezekről a tetőkről. A tetőt a ház hosszában minden esetben a mestergerenda tartja.

Hogy mitől mester ez a gerenda? Mert fontos szerepe van a házban. Ha egy gyermek megszületett, arccal kelet felé, a mestergerenda alá fektették a bölcsőjébe. Ha valaki meghalt, ugyancsak a mestergerenda alatt ravatalozták fel, és éppen fordítva, arccal nyugatnak. A mestergerenda mutatta az utat a léleknek, hová érkezzen és merre távozzon. A „Mester” segítette az érkezőt és a távozót. A Mestergerendára csillagot, tejutat, szárnyas napot, illetve teremtés-szimbólumokat faragtak. Régen pontosan tudták azt is, hogy a gerenda melyik részére kell faragni azt a csillagot, vagyis pontosan ismerték a szimbólum jelentését.

Az apajogú nagycsaládok általában arccal kelet felé állnak be a világba, erre fordul a sátruk ajtaja is. Fő égitestük a Nap. Az észak-déli beállású rendszerek... még az anyajogú társadalmat képviselik, s a Hold tiszteletének nyomait találjuk körükben. (László Gyula.)

A csúcsjel

A tetőszerkezet tetején a legtöbb régi házban megtalálható valamilyen csúcsjel. Általában tulipánt, csillagot, keresztet, X-jelet, gömböket, kettős keresztet faragtak egymás fölé. (hogy miért épp ezeket a jeleket? Mert az ősi rovásírás első betűi egyben isteni jelképek. Az A betű az Anyaisten (4), a B betű az Atyaisten (X), a D betű pedig a testet öltött Atyaisten, vagyis a Fiúisten (+) és főnökük a Teremtő, vagy ahogy az ősi magyar hitvilág nevezte: „öregisten” – az ő jele az „Us+ (mint Ős).

A homlokzat

Hasonló szimbólumokat faragtak rá, mint a csúcsdíszekre, a szerepük is azonos. Nagyon gyakori a homlokzaton a Nap!

A bejárat

Magyarországon nagy hagyománya volt (és egyre inkább ismét van) a faragott vagy festett kapubejáratoknak. Ezek a kapuk nagyon sok olyan ősi szimbólumot „felvonultattak”, amelyek a ház lakóinak spirituális védelmét szolgálták. A kapuk boltíve természetesen itt is az égboltot jelképezte: a kapu fölötti galambdúc a portát védő szellemek, az ősök lakhelyeként készült.

Annak idején a kapura festett, illetve faragott jelek pontosan úgy olvashatóak voltak, mint ma bármelyik betűvel írt szöveg.

Régen létezett a magyar kapukon egy „lélektükörnek” nevezett domború, fényes Nap-forma. Aki belépett, először mindenképpen szembetalálkozott saját képmásával, így megvizsgálhatta a lelkiismeretét, vajon jó szándékkal jött-e. A kapura feliratok is kerültek, amelyeknek természetesen szintén védő, áldó szerepük volt. Mint például: „A bejövőknek szállás, a kimenőknek békesség.” Vagy: „Jószívű jóbarát kapumon bėjöhetsz.”

A sok kapun ma is látható körbefutó hullámvonal-faragás eredetileg olyan kétfejű kígyó volt, amely védte-őrizte a portát. Ez a kétfejű kígyó egy csillagkép az ég északi sarkkörén.

Minden ember ismerje és becsülje saját műveltségét, hagyományait és azok szerint éljen boldogan. Azokat feladni nincs értelme. A magyarok kövessék a a magyar szokásokat hibátlanul, és a többi nép is a sajátjait... (Láma Ngawang, tibeti tanító)

A ház bejárata

A régi házak ajtaja köztudottan nagyon alacsony volt, aki belépett rajta, mindenképpen fejet hajtott és levette a kalapját. A ház másik neve egyébként a „hajlék”, amelyben egyértelműen megmaradt a meghajlásra, tiszteletadásra való utalás.

A Tűzhely

A ház lelke. Ezért is került mindig a ház közepére. Őseink a tűznek különös jelentőséget tulajdonítottak, Bármilyen nagy ünnep volt, a családból valaki mindig otthon maradt, hogy vigyázzon a tűzre. Ugyanis a tűznek folyamatosan égnie kellett, az év egyetlen napját kivéve, amikor megszentelték és újragyújtották. A tüzet tilos volt piszkálni, nem volt szabad szemetet beledobni, nehogy megsértsék az Ős szellemét. A

családi tűzhely azonos volt a családi múlttal, jövővel, jelennel, összetartozással, ezért óriási illetlenségnek számított, ha valaki például a szomszédba ment parazsat kérni, mert a saját tüze kialudt. (Még ma is él a mondás: háztűznézőbe mennek a lányok a fiús házhoz – ez is abból ered, hogy a tűzben a ház szelleme lakik, így a „háztűz” az egész családot, nemzetséget, vérvonalat jelképezte).

A magyar térrendezés a tűzhelytől indul. A tűzhely mögül kelet felé nézve látható a ház legértékesebb része. Ez után következik a jobb kéz felé eső rész, majd a bal kéz felé eső, és végül, a legkevésbé értékes az, ami a hátunk mögé kerül.

Ablakok

Ha a ház az ember testét, a kemence a lelkét szimbolizálja, akkor az ablak nem más, mint a ház szeme (azt is mondjuk: ablakszem).

Erőterek a magyar házban

Amikor a két alaperő – a férfi és a női erő – éppen megfelelő arányban van, akkor harmónia uralkodik, kiegyensúlyozott a ház.

1. A szellem erejének gyűjtőpontja a házban a keletre, délkeletre és délre nyíló ajtók, ablakok, illetve a padlás. Erőformája a megtisztító, növekedést beindító, kelet típusú fa-energia és a déli feltöltő tűz-erő. Az ötletek, az ihlet, a tervek, az álmok mind a szellemi erő következményei. A teremtés első fázisa, a gondolatok keletkezése. A házban a szellemi erőt „katalizáló” helyek a keleti és a déli oldalak, illetve a tetőtér. Ezekre a részekre érdemes azokat a helyiségeket építeni, ahol alkotunk, szellemi munkát végzünk: dolgozószobát, műtermet, gyerekszobát.

2. A lélek erejének központi helye: a tetőgerendák által alkotott térbeli kereszt metszéspontja, ezen kívül a tűz helye, a délnyugatra és északkeletre néző ajtó-ablakok, valamint a ház közepe. Erőformája kiegyensúlyozott, stabil földerő. Ide érdemes tenni a konyhát, étkezőt, nappalit, minden olyan helyiséget, ahol a társasági élet zajlik.

3. A teremtő-megtermékenyítő erő: a házban nyugati, illetve az északnyugati és északi oldal – a pihenés, érlelődés, a befelé fordulás helye. A hálószobák, fürdőszoba és éléskamra legjobb helye.